

Τραμπούκοι και τραμπουκισμός

Το 1862 εμφανίστηκε μια ομάδα πολιτών που ονομάστηκαν «τραμπούκοι».

Καθαρό δημιούργημα των πολιτικάντηδων αυτοί οι περιθωριακοί τύποι ήταν πολύ χρήσιμοι κατά τον προεκλογικό αγώνα διαφόρων υποψηφίων.

Σε περίπτωση που ο πολιτικός, που τους είχε κάτω από την προστασία του, ερχόταν στην εξουσία, οι τραμπούκοι αναλάμβαναν σπουδαίες δουλειές. Ασκούσαν

εκβιασμούς, απειλές και τρομοκρατία σε βάρος των πολιτικών αντιπάλων. Επειδή τα καφενεία στου Ψυρρή έσφυζαν από αυτούς τους περιθωριακούς τύπους, οι πολιτικοί άρχοντες αναζητούσαν ανάμεσά τους τους συνεργάτες που θα τους στήριζαν στις δημόσιες συγκεντρώσεις.

Έτσι, από αυτούς, όσοι προσλαμβάνονταν εκτός από την χρηματική αμοιβή που εισέπρατταν, απολάμβαναν δωρεάν τον καφέ (κερασμένο από τον πολιτικό άρχοντα) αλλά και τα πούρα της γνωστής τότε Κουβανέζικης εταιρίας από την Αβάνα «Trabucos», που μοίραζαν οι πολιτικοί άρχοντες προκειμένου να κερδίσουν την υποστήριξη εκείνων των περιθωριακών που είχαν βροντερή φωνή (καλή ώρα όπως βλέπουμε στα τηλεοπτικά παράθυρα).

Απ' αυτή τη συνήθεια, έμεινε και ο χαρακτηρισμός «τραμπούκος».

Φυσικά, μόλις τελείωναν οι εκλογές, αυτοί οι μόρτηδες ή κουτσαβάκηδες ή τραμπούκοι, εάν ο «προστάτης πολιτικός» δεν κατάφερνε να εκλεγεί, επανέρχονταν στην πρότερη κατάστασή τους, δηλαδή εκείνη της ανεργίας και της καθημερινής απόλαυσης του καφέ στα καφενεδάκια του Ψυρρή.

Αφού είχαν προηγηθεί αλλεπάλληλοι κλυδωνισμοί λόγω οικονομικών σκανδάλων (βλ. το 1867 το ριφιφί στο Κεντρικό Ταμείο του Κράτους που βρισκόταν στην οδό Σταδίου από μια πενταμελή σπείρα ευϋπόληπτων πολιτών), εν μέσω έντονων πολιτικών αναταραχών που μάστιζαν την Αθήνα και με 2 κόμματα να αντιπαρατίθενται μέχρι τελικής πτώσεως, η εγκληματικότητα τελικά πατάχθηκε από τον Μπαϊρακτάρη, ο οποίος έμεινε ξακουστός για το έργο του.

Πηγή: sxeseis.gr